

השקפה צעירה

יוצא לאור ע"י "חזון הדור הצעיר" גליון מס': **1**

מיכאל דאודי: 052-5241675 פקס: 077-9355556

בנק פועלים 12 סניף חצור הגלילית 715

מספר חשבון 278150

מס' עמותה 550355555

לפניות, הערות / הארות,

או כל נושא אחר:

Hazondor@gmail.com

תאריך: יג' כסלו תשע"ב 9/12/2011

פרשה: וישלח **הפטרה:** חזון עובדיה

כניסת השבת: חצור הגלילית - 16:01 **בית שאן -** 16:02

יציאת השבת: חצור הגלילית - 17:11 **בית שאן -** 17:12

דבינו תם: חצור הגלילית - 17:50 **בית שאן -** 17:44

מסיני בא הרב יפתח סופר

בפרשתנו אנו רואים את המאבק בן יעקב אבינו לשרו של עשיו, ושואלים המפרשים, מדוע השטן לא נילחם עם אברהם או יצחק, ואולם עם יעקב כן?

אלא ידוע שאברהם היה איש החסד הגדול בעולם, וכך יצחק היה קורבן שזוהי התפילה. לשטן מפריע שאדם עושה חסד ומתפלל, אך על זאת הוא לא יכנס למאבק. ידוע כי יעקב הוא כנגד התורה, וכשאדם קובע עיתים לתורה- השטן יאבק כל הלילה. הגמרא { קידושין } אומרת, "בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין", והאור החיים כותב על הפסוק "ויקח מאבני המקום-כשיהודי לומד תורה זה כמו לקחת אבנים ולזרוק אותם על ראש השטן". מכאן למדים, כי הכוח היחידי לנצח את השטן- זוהי תורה. כשאדם מגיע לאחר מותו, השאלה הראשונה היא- "האם קבעת עיתים לתורה?".

הגמרא אומרת "ויתר הקדוש ברוך הוא { מלהעניש בעולם הזה } על עבודה זרה על עריות, ועל שפיכות דמים ולא ויתר על ביטול תורה". ולמה זה דומה? בעיירה אחת היה כל לילה פריצות בכמה בתים בעיר. אנשי העיר ניסו בכל דרך לתפוס את הגנב המקצוען אך לא הצליחו. אבל כידוע "סוף גנב שיתפס", וגם גנב זה ניתפס. הכינו עמוד תלייה בכיכר העיר כדי לתלות אותו- שהרי הוא פרץ להמון בתים. ישבו השופטים וגזרו את דינו- תליה בכבל המוכן. לפני תלייתו, אפשרו לו בקשה אחרונה לפני המוות. הגנב ביקש כינוי, והוא החל לנגן ניגונים מרגשים מאוד, עד שכולם החלו לבכות בהתרגשות. בראות המלך זאת אמר לשופטים- "ראו אילו ניגונים נפלאים. אולי נמחל לו, כדי שיבוא בכל יום וינגן לי שעה בעבור עבודות שירות". כמובן שהשופטים הסכימו והגנב שוחרר. בכל יום היה מנגן למלך, ואילו בלילות חזר לעבודתו הקבועה- לפרוץ לבתים. נתפס הגנב שוב, ובקש שנית כינוי. נגן שוב ניגונים שאין כמותם, ושוב שוחרר לעבודות שירות. הוא לא למד לקחו, והמשיך לפרוץ לבתים, ופעם נוספת ניתפס, אך שהפעם, בעל הבית שתפס אותו נאבק עמו ושבר לו את ידו. ממילא לנגן הוא כבר לא הצליח, ולכן תלו אותו בכיכר העיר.

כשאדם עושה נופל וחוטא, אך מקפיד על קביעת עיתים לתורה, ומנגן בגמרא, במשנה, ובהלכה, אומר בורא עולם- הניגונים הללו אין כמותם ואדחה את העונש. כשמסתמא האור שבתורה יצילהו מהחושך של העבירות. אך, ברגע שיהודי מפסיק לנגן- כלומר ללמוד תורה, אזי, אין מה שיעזור לו. לכן השטן נילחם עם יעקב אבינו.

גמילות חסדים

תוכניות חינוכיות

לילדים ונוער

חלוקת מצרכי מזון

למעוטי יכולת

השאלת ציוד

לשמחות ולאזכרות

הוצאת עלונים

לזיכוי הרבים

הכנה לבר מצווה

חוגי תהילים

אמירת קדישים

ואזכרות לנפטרים

גלמודים

שבת	שני	דני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
עלות חטאת	5:11	5:11	5:12	5:13	5:13	5:14	5:14
שמיטת טלית	5:44	5:45	5:45	5:46	5:47	5:48	5:48
הנח הנראת	6:30	6:30	6:31	6:32	6:33	6:34	6:34
חצות	11:31	11:31	11:31	11:32	11:33	11:33	11:33
טוה נדולה	12:03	12:04	12:04	12:05	12:06	12:06	12:06
שקיעה	16:32	16:33	16:33	16:33	16:34	16:34	16:34
צאת הכוכבים	16:48	16:48	16:48	16:49	16:49	16:50	16:50

שבת	שני	דני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
עלות חטאת	5:12	5:13	5:13	5:14	5:15	5:15	5:15
שמיטת טלית	5:31	5:32	5:32	5:33	5:34	5:34	5:34
הנח הנראת	6:29	6:30	6:30	6:31	6:32	6:33	6:33
חצות	11:31	11:32	11:33	11:33	11:34	11:34	11:34
טוה נדולה	12:01	12:02	12:02	12:03	12:03	12:04	12:04
שקיעה	16:32	16:32	16:32	16:33	16:33	16:33	16:33
צאת הכוכבים	16:47	16:47	16:47	16:48	16:48	16:48	16:48

יש לי יום יום הג

מאחורי השירים

בחריפות הזאת
עוד יום, עוד יום,
ובצפיפות הזאת
עוד יום עוד יום

מה עושים עם השגרה היומיומית? איך אפשר לשמר את השמחה וההתחדשות? איך אפשר לשמור על האור והברק בעניים גם כאשר הימים שלנו כל כך צפופים ועסוקים?
לא להימלט וגם לא להתמעט ותמיד לשאוף ללכת הלאה, ללכת זה אמר לא להסתלק אמצע הדרך

יש גם בזה נסיון
עוד יום, עוד יום(רחל שפירא)

לא נוכל לברוח ממנה, מהשגרה, אבל עלינו ללמוד להתעצם ממנה. להרים מעט את הראש ולהיזכר מה המטרה לשמה אנו עובדים כל כך קשה, לשאוף ללכת הלאה ולהתקדם. יש ללמוד כיצד למצוא גם ביום אפור לחוף ומשעמם את הדברים הקטנים היפים שמסביבנו ולתת ללב להיפתח ולשמח גם מדברים לכאורה שוליים או לא ממש משמעותיים

...אני שיכור אני נשבע
גם לפעמים בלי שום סיבה
משמש חורף חמימה
מאשכולית אחת תמימה

מסתיו שלכת ועלים
מכינורות וחלילים
מסרנדות עצובות
משתי עינייך היפות...

אני שיכור ולא מייך ידירי
אני שיכור ממה שרק רואות עיני
אני שיכור ראשי ראשי עלי סחרחר
אני שיכור אחרת לא הייתי שר... (יוסי בנאי)
כשהלב שלנו מתרחב והפנים מאירות גם הסביבה שלנו בעבודה, בבית, כבר לא תהיה כל כך אפורה שהרי "כמים המים לפני כן לב האדם לאדם" (משלי כז ט).

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלג'י

חכמת האלטרנטיבה

כותב הרב אלישע אבינר על חכמת האלטרנטיבה, מאמר שיש בו לסייע לנו אנשי החינוך, להורים ולכל העוסקים במלאכת קודש של חינוך ילדים. עבודת החינוך מורכבת ולעולם איננה נגמרת.

המלחמה נגד ההשפעות התרבותיות השליליות היא מלאכה מסובכת יש הסבורים שדי באיתורם של המוקדים השליליים בסימונם, בהרחקת הילדים מהם ובהצבת שלט "אין כניסה", נציל את ילדנו מסכנות, טעות בידם.

האדם דבק ברע גם לאחר שהוא יודע שזה רע, כיוון שיש משהו ברע שמושך אותו. יש לו סיפוק נפשי או גופני וזה "מחיה" חלק מאישיותו.

לכן, אין להסתפק בהדרכה חינוכית בסגנון של "סור מרע" הווי אומר להטיל מגבלות אין-סופיים על הילדים, אלא צריך להציע אלטרנטיבה חיובית של "עשה טוב" שתענה על אותם צרכים נפשיים שהרע ענה עליהם.

המשך בשבוע הבא.....

נפש נריאה בגוף נריא הדס זעפורני, זהבית קבסה

לחמם או לקרר?

מומלץ לקרר את מקום הכאב בשעות הראשונות של התקף הכאב. אופן הקירור – כל שעתיים למשך 10 דקות.

מנוחה, שכיבה במיטה מומלצת, אך עד יומיים-שלושה.

רצוי לחזור לפעילות בהדרגה. איך? – ע"י הליכה לפי היכולת.

באופן כללי- מומלץ לבחור תנוחות של עמידה או שכיבה ולא

ישיבה! חגורת גב, חגורת הגב מומלצת למספר ימים מוגבלים.

החגורה מקלה על הכאב, אך שימוש מופרז בה עלול להביא

להיחלשות של שרירי הגב. רצוי לא להשתמש מעבר לשבוע עד עשה

ימים.

כל הטיפים המופיעים בעלון אינם מהווים תחליף להתייעצות רפואית. אם ביצוע אחת מההמלצות המוצגות מעורר כאב יש להפסיק מיד!

הנושא הראשון שנעסוק בו בטורינו השבוע, הוא כאבי גב.

כל אחד שקורא כעת את הטור, קרוב לוודאי חווה

לפחות פעם בחיים מהו כאב גב, ואנו משערות

שרבים מאיתנו אף סובלים בצורה כרונית מכאב

גב כזה או אחר.

לרוב כאבי הגב נוצרים ממתח. ישיבה רכונה על כסא מחשב, הרמת ארגזים

כבדים, או סלי קניות לאחר יום עבודה הם חלק מהסיבות לכאבי הגב.

ברצוננו להעניק לכם מספר כלים כיצד ניתן למנוע כאבי גב, ובשלב מאוחר יותר גם

כיצד לטפל בכעיה.

ראשית- לא לנסות להתיישר כבח! "נתקעתם" בתנוחה מסויימת?

-יש לנסות להגיע למנוח של שכיבה. שלוש אפשרויות למנוח שכיבה:

- שכיבה על הבטן, תוך הנחת כרית מתחת לבטן התחתונה.
- שכיבה על הצד בתנוחת עובר.
- שכיבה על הגב תוך הנחת כריות מתחת לברכיים.

בגל עסק יקר!
אם אתה מעוניין לפרסם בעלון
ואף לזכות בזיכוי הרבים
זה המקום...

כששומעים סיפור זה אחרת איתן הוד

מדבר שקר תרחק / פרק א

בשעת בוקר מוקדמת, צלצל הטלפון הנייד שלי והעירוני. כיביתי אותו בלי להביט בו, שעדיין כורי שינה על עפעפי וחשבתי הצלצול לשעון מעורר. לאחר שעה קלה צלצל שוב. היה זה שלומי בן כיתתי. "מגיע לי מזל טוב!" צעק אל תוך הטלפון. "אם מגיע, מגיע" אמרתי מפהק "אתה לא שואל על מה 'מזל טוב'?" נעלב שלומי. "עברת את הפטור באנגלית?" ניחשתי. "לא, לא עברתי..." אמר בעצב "אבל נולד לי בן 'בן!' כמעט נפלתי מהמיטה 'מייוזל טוב' אחי" אמרתי נרגש, בכל זאת אחרי ארבע בנות, בן הוא חידוש מרענן. "מתי הברית?" שאלתי, תכף הרגשתי שהשאלה קצת טיפשית, אבל זה היה קצת מאוחר מידי, את הנאמר אין להשיב. "מה זאת אומרת?" אמר שלומי "בעוד שמונה ימים". "כן, ברור.. גמגמתי "התכוונתי איפה?"

"אצלנו בגוש, אני אעדכן אותך לגבי מיקום מדויק. רק תעשה לי טובה" הוסיף "העביר לחברה". "בכיף" אמרתי. "אתה בא, נכון?" שאל. "אני אשתדל" הבטחתי. שבוע עבר, ניסיתי לברר אצל חבריי לכיתה, אם מישו מתכוון לנסוע לגוש עציון לברית של בנו של שלומי. לא נמצאו כאלה, חוץ מרועי שגר בגוש. אפשר להבין אותם, הברית תהיה ביום שישי, ובימי החורף – ימי השישי קצרים והמלאכה מרובה. אני ועוד חבר – בנצי, צפונים היינו, אבל אותה שבת התארחנו בעיר רחובות. עדיין לא היה לנו פיתרון כיצד נבוא לברית. תחבורה ציבורית לגוש קיימת רק מירושלים, ולפי חישוב שעשינו, לא נספיק לשוב לרחובות לפני השקיעה. כבר חשבנו לוותר, להתקשר להגיד מזל טוב, ולקנות חליפה בצבע תכלת ומוצץ לרך הנולד. אלא שאז התקשרה ד"ר לוינסקי. ד"ר לוינסקי היא מרצה מסורבת פנסייה אצלנו במכללה, ששמחה לצאת מבין ארבעת כותלי ביתה תהה הסיבה אשר תהה. "שמעת שיש ברית היום אצל שלומי?" שאלה. "כן, שמעת" עניתי. "נו" אמרה לי "אתה מתכוון לבוא?" "אממ.. תיראי, ד"ר לוינסקי" תרתי אחר תירוץ שיניתי את דעתה הבלתי מתפשרת של זו "את יודעת היום קצר, וגם אין לי כל כך איך להגיע..." "אולי אני אוכל לאסוף אותך מאיפה שהוא" הציעה הד"ר. "מרחובות, זה אפשרי?" שאלתי. "בטח" ענתה בחביבות "מה הבעיה? זה פחות משעה מהבית שלי". "מצוין!" אמרתי לה "יש מקום גם לבנצי?" "איזו שאלה?" צחקה "אחרי הכל, האוטו שלי לא כל כך קטן, ובנצי הוא לא כל כך שמן. ודאי שיש לי מקום גם בשבילי". "יופי, אנחנו נחכה לך בצומת ביל"ו עוד שלוש שעות, בשעה עשר וחצי בערך". "אין שום בעיה" אמרה.

ארץ חמדת אבות צוריאל אלקיים

"ארץ ישראל", כמה כמוס בצמד המילים הזה. כמה מחשבות ורצונות, שמחה ועצב, אכזבה והצלחה. הכל שזור בארץ ישראל, כל ההיסטוריה שלנו וכל העתיד שלנו. עוד לפני שקיבלנו תורה, קיבלנו את ארץ ישראל. אברהם אבינו התהלך בה "קום התהלך בארץ לאורכה ולרחבה כי לך ולזרעך אתננה עד עולם" (בראשית יג, יז). ובעקבותיו עם ישראל כולו הולך.

בפינה שלנו, פינה שתקרא "ארץ חמדת אבות", ננסה יחד להתחקות אחר החוטים הדקים שנשזרו יחד עוד מימי קדם ממש עד ימינו, וכמובן עדיין נשזרים, ויוצרים את הקשר הכל כך מיוחד ועמוק שיש לנו לארץ הזאת. נצעד בעקבות פסוקים, מדרשי חז"ל וספרי רבותינו לדורותיהם, נברר נכיר, ויחד נלמד לאהוב את הארץ הזאת. כמובן, אין תחליף להכרת הארץ דרך הרגליים, לעבור בשבילי הארץ ולנשום את אווירה. תפקיד פינה זו הוא להשלים את התמונה, להעמיק אותה. יהיו פעמים שנתמקד על עיר מסויימת, ויהיו פעמים על נחלת שבט מסוים. נלמד על דרכם של גדולי הדורות בארץ כמו הרמב"ן ורבי נחמן מברסלב. ננסה להתבונן דרך עיניו של רבי אשתורי הפרחי שעבר בארץ על גבי חמורו לפני שבע מאות שנה וסימן את גבולותיה. נשמע סיפורים אודות גדולי דורות שסירבו לעלות לארץ וננסה להבין למה. ננסה להבין את פלא קיבוץ הגלויות שמתרחש ממש לנגד עינינו ובקיצור המקום קצר והמלאכה מרובה, אז ניפגש בשבוע הבא...

הלכה למעשה

הר' אלרן אליעזר מונסנו

קידוש בבית הכנסת בשמחות

חכמים תיקנו לקדש גם בשבת בבוקר, כלומר אסור לאכול ולשתות אחר תפילת שחרית קודם קידוש. ההלכה קובעת שאין קידוש אלא במקום סעודה ולכן חייב לסעוד במקום הקידוש. סעודה לעניין זה היא לפחות כזית (כשלושים גרם) פת או כזית מזונות או בדיעבד אפילו רביעית (כשמונים ושם סמ"ק) יין (לכתחילה חוץ מהקידוש). צריך לשים לב שבקידוש הנערך בבית הכנסת לכבוד שמחות וכד' יש לאכול לפחות כזית מיני מזונות או בדיעבד לשתות רביעית יין, כדי שהקידוש יחול ויהיה מותר לטעום מיתר המאכלים ולשתות. בנוסף יש לשים לב ולאכול את הכזית מזונות בתוך כדי אכילת פרס כלומר תוך ארבע דקות (הגר"מ אליהו זצ"ל) או כשבע דקות (הגר"ע יוסף שליט"א) ואסומכים על רביעית יין כמקום סעודה יש לשתות את היין בצורה מהירה ולא מעט מעט (שיעורים אלו נוגעים גם לברכה אחרונה). אם לא נקפיד על עניין זה לא יחשב המקום כמקום סעודה וממילא לא יחול הקידוש ונחשב הדבר כאילו אוכלים בלא קידוש. על בעלי השמחה לדאוג שבכיבוד המוגש יהיה מספיק מיני מזונות שיספיקו לכלל המשתתפים.

למידה בחברותא

נפגשים אי"ה

בכל יום רביעי בשעה: 20:30

ב"חזון הדור הצעיר"

(מול לשכת התעסוקה)

פעולת ערב שבת

חצור הגלילית: 20:30

בית שאן: 20:00

מפקד:

חצור הגלילית: 15:30

בית שאן: 16:00

בוא עסק יקרי!
אם אתה מעוניין לפרסם בעלון
ואף לזכות בזיכוי הרבים
זה המקום...

בדאי הפרשה דודו זוארץ

פרשת וישלח היא הפרשה השמינית של ספר בראשית, ושמה לקוח מהמילה הראשונה בפרשה: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו, אֶל-עֶשָׂו אָחִיו, אֲרֻצָּה שְׁעִיר, שְׂדֵה אֲדָוִם" (ל"ב,ד). הפרשה מתחילה בפרק ל"ב, פסוק ג' ב"בראשית" ומסתיימת בפרק ל"ו, פסוק מ"ג. הפרשה משתרעת על תקופה של 23 שנה: ממועד המפגש בין יעקב לבין עשו, בעת שובו של יעקב מחרן לשנת מות יצחק. לפי רש"י, מכירתו של יוסף, שמופיעה בפרשה הבאה, פרשת וישב, התרחשה 12 שנים לפני מותו של יצחק המוזכר בפרשה, (ל"ה, כ"ט) ומכאן יוצא כי יש חפיפה של 12 שנה בין הפרשות, היינו, בין מכירת יוסף למות יצחק. מדרשי חז"ל העוסקים בפרשה וכן בהפטרה עוסקים בעם האדומי, וניתן להבחין כי ברקע הדברים מכוונים כלפי יוון, רומא והנצרות. במדרש רבה כתוב: "שבשעה שהלך רבי יהודה הנשיא אל המלכות הנכרית, שמשלה אז בארץ (מלכות רומי), היה מעיין בפרשת וישלח. כוונת מדרש זה היא, שרבי יהודה עיין בהתנהגותו של יעקב קודם פגישתו עם עשיו, כדי ללמוד מכך כיצד עליו לנהוג בפגישה עם המושלים הנכרים שבימיו. פגישות חכמי יבנה ברומא היו ההמחשה לכך. לקראת סוף הפרשה מובאים תולדות בני עשו. חז"ל מדגישים את גילוי העריות ומציגים דוגמאות לכך. אפשר לראות בזה "דה-

אבן דרך רועי קבסה

מסלול לכל המשפחה בנחל צלמון

נחל צלמון מתחיל בגוש הרי מירון שבגליל העליון וזורם דרך הגליל התחתון עד לכנרת. הנחל נקרא על שם העיר היהודית צלמון מתקופת הבית השני, ששרידיה נמצאים בסמיכות למרכז הנחל. עיר זו בוצרה על ידי יוסף בן מתתיהו, מפקד החזית בגליל, בתקופת המרד הגדול ברומאים. קטע קצר של הנחל מציע למטיילים בו נוף מרהיב ושפע של מים. במקום אפשר לראות מגוון מרשים של עצים וצמחיית נחלים מפותחת. לאורך המסלול פזורות טחנות קמח רבות שתושבי העבר באזור הקימו, תוך כדי ניצול אנרגיית המים בנחל. לפני שאיבת המים המאסיבית ליישובי הסביבה, זרימת המים בנחל הייתה הרבה יותר חזקה. הטחנות במצב שמור באופן יחסי, וניתן להבחין גם באמות שהובילו את המים בשיפוע מתון מהנחל ועד ארובות הטחנה. הגעה: מכביש 85 פונים בצומת ראמה לכיוון דרום. לאחר כ 3 ק"מ עוצרים בצד ימין של הכביש בחניון כורכר (נ.צ 1852525735). המסלול מסומן בסימון שבילים כחול. הליכה לאורך הנחל עד הגעה לכביש ליד הכפר שלמה. אורך המסלול: קילומטר וחצי לכיוון אחד. אפשר להשאיר רכב שני בסוף המסלול או לחזור את המסלול לנקודת ההתחלה. ראו גם במפת סימון שבילים 3- הגליל התחתון.

חידה שבועית

מה מוזר בקטע הזה? ככל שתקרא בו, תגבר כך התחושה שהוא משונה. האם שאלת את עצמך האם מדובר בתוכן הכתוב או במשמעותו? אתה מוזמן לחדול מלחפש, כך או כך לא תגלה מה קורה פה. הכל לכאורה בסדר ובכל זאת משהו השתבש כאן. אמנם זה מסובך, אבל אתה מוזמן לנסות לרדת לעומקו של דבר. טרם מצאת, נכון? המשך לנסות, אם אכן מפעמת כך התקווה.

פתרונות יש לשלוח

למייל: hazondor@gmail.com או בפקס: 0779355556

מתכון שבועי קונדטורית ענבל

נשיקות קוקוס, מי לא אוהב?

החומרים:

4 חלבונים

1.5 כוסות סוכר

1 כפית תמצית וניל

200 גרם קוקוס

אופן ההכנה:

מקציפים את החלבונים עם הסוכר ותמצית וניל עד שהקצף מתקשה. מוסיפים את הקוקוס בבחישה זהירה בעזרת כף. מניחים בתוך כוסיות נייר {מנג'טים} ואופים בחום נמוך עד שהקצף מתקשה. {בערך 12 דקות}

נר ה' נשמת אדם

-ר' דוד בר יהודה זצ"ל-

-ר' רחמים בר יהודה זצ"ל-

-שירין בת דינה ז"ל-

ברכה והצלחה

-חנניה ביטון-

-משאלה צדיקי-

-מרדכי רפטר-

-שי רפטר-

אל נא רפא נא

בחסות: דפוס החושן

פארק תעשייה דלתון צפת

ותק של 20 שנים. מתמחה בכל סוגי עבודות הדפוס,

שירות מקצועי, אמין ומהיר.

טלפון: 04-6826077

נייד: 054-4572181

אם אתה מעוניין לפרסם בעלון
ואף לזכות בזיכוי הרבים
זה המקום...

המעוניינים להקדיש את העלון
לרפואה שלמה או להבדיל לעילוי נשמת יקירכם
כי כן הקדיש הצלחה, לזוג, פרי בטן, פרונסה, שלום בית
ליצור קשר עם
חצור הגלילית- מיכאל: 052-5241675
בית שאן- ליאור: 050-8819236